

Előfizetési árak:
 Éves ár ——— 12 frt.
 Féléves ——— 6 „
 Negyedéves ——— 3 „
 Egy hóra ——— 1 „
 — Egyenlő 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Fleitsz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetők és a lap
 megküldésére vonatkozó felirato-
 lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda:

Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-6 szám,
 hová a lap melléki részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el
 azonkívül az összes hirdetői
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

H. Muziumi ügyben
Portomentes

Budapest.

A király itthon.

(Saját levelezőnkől.)

Budapest, október 9.

Ő felsége a király tegnap érkezett kíséretével Gödöllőre, külön udvari vonaton. A király kíséretében voltak: Luitpold bajor herceg, Ferdinand toszkánai nagyherceg, herceg Hohenlohe főudvarmester, gróf Paar főhadsegéd, herceg Liechtenstein, aradvári Kőnig és Clandy udvari tanácsosok. A külön vonatot a m. kir. államvasutak elnök-igazgatója, Ludvig Gyula miniszteri tanácsos vezette. A pályaudvaron a hatóságok fejei üdvözölték ő felségét, aki a kastélyba hajtatván, itt Kallina főerdőmester, Petera fővadász, Deininger jószágigazgató és Odray kanonok által fogadtatott. A lépcsőházban ő felsége a királyné várta felséges férjét. Dejeuner után tövid sétára mentek ő felségeik. Délután 3 óra kor nagy szarvasvadászat volt a szentkirályi pagonyban.

Az egész vidék örül és ünnepi hangulatban a királyi pár rég nélkülözött jelenléte miatt, és aki megszokta kezét a közvélemény pulzusára tenni, az örömtől való izgatottságot fog észrevenni a magyar nemzetben ama boldogító tény miatt, hogy imádott királynéja és szeretett

királya ismét körében időzik. Ő felségeik a legjobb egészségnek örvendenek és viruló színben vannak.

A külügyminiszter czíme. A „Pol. Corr.” budapesti levelezője hangsúlyozza, hogy az a királyi kézirát, melylyel a külügyminiszternek, mint az uralkodóház miniszterének czíme az érvényben levő államjognak megfelelőleg módosított, Magyarország összes köreiben nagy megelégedést keltett.

A Bánffy-kabinet és a pártviszonyok.

Nagybecskerek, október 10.

Kedvezőtlenebb auspiziumok mellett még soha egy miniszterium sem vette át hivatalát, mint a Bánffy-kabinet. Az előtte volt Wekerle-miniszterium, amely fényes szónokai miatt kiváló népszerűségnek örvendett, az országot alig legyőzhető izgatottságban, a képviselőházat veszedelmes szétszakitottságban és a legfontosabb reformokat befejezetlenül és biztosítatlanul hagyta hátra. Mindenekelőtt a kormányzó szabadelvű párt bizalmatlanná vált elemeit kellett szilárd szerkezetbe hozni és a párt önbizalmát új életre kelteni. A korona bizalmával kitüntetve, sikerült báró Bánffy miniszterelnöknek kormányzási programjának komolysága által, az elhatározottság és erély által, melylyel a sza-

badelvű egyházpolitikai törvényjavaslatokhoz ragaszkodott, a szabadelvű párt osztatlan bizalmát és lelkesedését felkelteni és a pártot nemcsak kormányképesnek megtartani, hanem ellenállásra képessé és harcalkészszé is tenni. A szakadás az ellenzéki pártokban tovább tart és az ellentétek kiegyenlítésére gondolni sem lehet. A parlamenti pártviszonyoknak ez az alakulása szintén egyik erősségét képezi a szabadelvű pártnak, amely miként egykor a tömör ellenzékkel, úgy most a frakciókkal és a parlamenti szabadesapatokkal szemben magasán lobogtatja a szabadelvű reformok zászlóját. A két függetlenségi párt nem képes és nem fog közös támaszpontot találni, a közjogi ellenzéki eszme sokkal gyöngébb, hogysem lehetővé tegye az összeragasztást.

A közjogi alapon álló ellenzék napról-napra több tért veszít, a kilépetteknek pedig, a néppárt nagy partizánjainak soha sem volt a népben, a nagy magyar nemzetben követőjük.

Ily előjelek mellett megy Magyarország vidám és szilárd bizalommal ezerszentes fenállásának ünnepe elé, amely ünnepen a világ egy erős szerkezetű, az európai areopágban a legbarátságosabban elismert, önálló és folyton fejlődő magyar államot fog megismerni, tisztelni és becsülni tanulni.

És ez egyik legnagyobb érdeme a Bánffy-kabinetnek. P. C.

A „TORONTÁL” TÁRSZÁJA.

A sasfészek.

Irtá: Björnsterne Björnson.

Endregaardeve volt a neve annak a kis falunak, mely magas füstfalaktól körülvéve, magánosan rejtőzködött ott.

A talaj, melyen ezt a falut építették, sik és termékeny volt; azonban széles folyam szelte át, mely a hegyek közül zuhogott alá.

Ez a folyam, nem messze a falutól, szélesen elterülő tóba ömlött.

Eme nagy tóhoz jött csónakán az az ember, a ki a völgyben először irtani kezdett. Endrének hívták s a falu mostani lakosai az ő utódai voltak.

Némelyek azt beszélték, hogy agyonütve valakit, ide menekült s azért látszanak itt oly komoroknak az emberek; mások ellenben azt állították, hogy ennek a szirtfalak az okai, melyek még János napkor sem engedték be délután öt órákor a napsugarakat.

A falu fölött egy sasfészek volt. Egy sziklacsucson, ott főtt a hegyen rakta azt a sas pár. Mindenki láthatta, mikor az anyasas költeni kezdett, de senki sem tudott a fészekhez jutni.

A sas ott lebegett a falu fölött, hol egy bárányra, hol egy kecskegidára csapva le, sőt egy ízben egy kis gyermeket is elrabolt.

E miatt aztán a falu nem volt biztonságban, míg a sas fészke a szirtcsucson volt.

Az emberek közt az a monda keringett, hogy régi időkben két testvér lett volna, kik a fészekhez ferkóztak s azt elpusztították; azonban mai napság senki sem tudott oda eljutni.

Ahol a faluban két ember találkozott egymással, szóba hozták a sasfészket s fölpillantottak arra.

Tudják, mikor szoktak a sasok minden évben visszatérni, hol csaptak le és okoztak károkat s ki volt az, a ki legutóbb megkísérelte, a fészekhez fölmászni.

A fiatalok, zsenge gyermekkortól fogva gyakorolta magát a hegyek és fák megmászásá-

ban, versenyezve az ügyességben, hogy egykor a sasfészekhez jutva, azt, mint hajdan a két testvér, szétrombolhassa

Abban az időben, melyről itt beszélünk, Lejfnek hívták a falu legderekabb legényét.

Nem Endrének az ivadéka volt ez a gondörhajú, apró szemű legény, ki pajkos, csintalan természetű ember hírében állt s szerette a fehérnépet. Már suhancz korában dicsekedett, hogy ő lesz az, a ki a sasfészekhez fölcsúszik valamikor; de az öreg emberek azt mondták, kár azzal előre oly fennen kérkedni.

De ez csak tüzelte őt s mielőtt férfikorába lépett volna, megkísérelte a sziklacsuc megmászását.

Nyár elején, derült vasárnap reggel volt; a sasfőkek már bizonyosan kibujtak tojásaikból.

Nagy csapat ember gyűlt össze a szirtfal alatt.

Az öregek a vakmerő vállalkozót lebeszélni iparkodtak, a fiatalok pedig egyre biztatták.

De ez csak a saját vágyának engedelmességet csak azt várta, míg az anyasas odahagyja fészket, aztán egy ugrással egy fán termett, több ölnyire a földtől. Ez a fa a sziklanylásból nőtt ki s ezen a nyíláson kezdett ő fölfelé kuszni.

Apró kövek váltak el lábai alatt, törmelék gurult alá; különben a legmélyebb csönd uralkodott. Csak a folyam, a háttérben, zuhogott alá folytonos morajjal, torkolatából.

Egyre meredekebb lett a szirtfal: sokáig csüngött a fiatal ember egy kézen, keresve lábával a biztos támaszpontot, melyet nem láthatott. Sokan, különösen asszonyok, elfordultak s így szóltak: „Ezt nem kellett volna cselekednie, míg a szülei élnek!”

A fiatal legény szilárd alapra talált. Keze s lába folyton működésben volt s ha olykor megcsuszott is, rögtön ismét fentartotta magát.

Az alatt állók hallhatták egymás lélegzetvételét.

Egyszerre fölkelte egy magas karcu leány, ki addig egy kötömbön ült.

Ezt a leányt már gyermekkorában eljegyezték a fiatal legénnyel, habár nem tartozott a falu rokonságához.

Fölemelte a kezét s fölkiáltott:

— Lejf, Lejf! Ugyan miért teszed ezt?

Mindenki a leány felé fordult. Az apja is ott állt; de a leány nem ismert rá.

— Szállj le ismét, Lejf — folytatta a leány, — én szeretlek s ott főt mit sem nyerhetsz!

Látni lehetett, hogy a legény pillanatra töprenkedik; de aztán ismét fölebb kuszott. Keze, lába ismét szilárd támaszpontot talált s így egy ideig mit sem kellett aggódni; de aztán faradni kezdett s gyakran pihent.

Mint előposta gurult alá egy kis kő, melyet minden szem követett, míg le nem ért.

Sokan nem akarták tovább nézni eme jelenetet s eltávoztak.

A leány azonban ott maradt, a kövön állva s kezeit tördelte, folyvást fölfelé nézve.

Lejf folyvást tapogatózott a kezével; majd — a leány jól látta — keze lehanyatlott; aztán a másikkal igyekezett megkapaszkodni, de siker nélkül.

— Lejf! — sikoltott föl a leány, hogy visszhangzott belé a sziklafal, s a többi is fölkiáltott.

— Elsiklott! — kiáltottak férfiak és asszonyok, fölemelve karjaikat.

A fiatal legény megcsuszott, követ s törmelékot ragadva magával; egyre gyorsabban csuszott lefelé.

Az emberek elfordították szemüket. A recsegés-ropogás egyre erősebben hangzott s csakhamar valami nehéz tárgy zuhant alá.

Mikor az emberek ismét bátorságot merítettek s oda pillantottak, Lejfszétzuva, élettelenül feküdt ott.

A fiatal legények, kik leginkább buzditgatták Lejfet a kísérletre, közlébe sem mertek most menni, hogy ha lehet, segítsenek rajta. Senki sem mert rá tekinteni.

Az öregeknek kellett Lejfhöz közeledniök.

A legöregebb köztök így szólt:

— Ez bizony esztelenség volt; de — tevé utána fölfelé tekintve — mégis jó, hogy valami oly magasán függ, hogy nem mindenki érheti el!

HIREK.

Tájékoztató.

Okt. 11. Rendkívüli városi közgyűlés.
 Október 12. Nagy hangverseny a v. színházban.
 Október 14. közig. bizottság.
 November 17. A nagybecskereki szőnyeggyár közgyűlése.
 A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.
 A Ganz-gyár építési irodája az Uri-utcán, a Schuvert házában van.

— **A bíróság köréből.** A király Kovács Gusztáv nagyikindai alügyészt az ottani törvényszékhez bírónak nevezte ki, továbbá megerősítette Malonay Ignác topolyai járásbírónak a nagyikindai járásbíróvá váló áthelyezését.

— **Steinbach Antal.** Torontál vármegye tanfelügyelője ma Nagyikindára utazott, hogy megvizsgálja az ottani polgári leányi iskolát.

— **A bókai ünnepély.** A szerb-bókaiak f. hó 20-án leplezik le ünnepélyesen azt az emlékkövet, melyet a tavaszi árvízveszedelem emlékére ott állítottak fel. A nagybecskereki Deutsch-féle virágkereskedés kirakatában a napokban lehetett látni a remek, majdnem kétarasos szalagot, mely a koszorúval együtt az emlékkörön jön, s a melyen a következő felirat volt olvasható: **Az örök emlékeztető a szerb-bókaiak — Torontál vármegye áldozatkész közönségének.**

— **Rendkívüli közgyűlés.** Nagybecskerek városának képviselőtestülete holnap f. évi október hó 11-én délután 4 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgya: Jelentés a fogyasztási és italmerési adók megváltása tárgyában megejtett tárgyalás eredményéről.

— **Polgári házasság a megyében.** Magyar-Padén folyó hó 3-án volt az első polgári házasság. Gróbf. Janos jzó diszmagyarban végzte az esketést, mely után beszédet intézett a fiatal párhoz, kiemelve benne a nap jelentőségét.

— **Uj ügyvéd.** Kádár Gyula, a Nagybecskereken is előnyösen ismert nyugalmazott törvényszéki bíró, mint értesülünk, a napokban letette az ügyvédi vizsgát és városunkban szándékozik irodát nyitni.

— **Deák Péter,** a délvidéki színházak igazgatója tegnap Nagybecskereken járt és azon kérelemmel járult a színházi bizottsághoz, hogy mivel ő most ép Erdélyben játszik és neki jutott a szerencse, hogy megnyithatja az ujonnan épült dévai színházat, engedjék meg, hogy csak november hó első napjaiban kezdje meg Nagybecskereken az előadásokat. A színházi bizottság készséggel adott helyett az igazgató kérelmének.

— **Nagybecskerek egészsége.** A tisztifőorvos bejelentette jelentését Nagybecskerek egészségügyi viszonyairól szeptember hónapban, mely a múlt havéhoz viszonyítva általában kedvezőbb volt, a mennyiben az általános betegedés és halálozás sokkal kevesebb számban fordult elő. Született 101, meghalt 52 a következő betegségekben: vörheny 2, diphtheritis 2, tífusz 1, agyvérzés 2, rangasok 6, tüdőlob 1, tüdőgümó és sorvadás 6, behurut 11, veselob 3, veseszületett gyengeség 5, aggkor 5, elmebeteg 3, egyéb természetes halálok 5, hevenyragály 5.

— **Tokajtól Belgrádig hajón** Erdekes vendégei voltak a legközelebbi napokon Szathmari Kálmán nagybecskereki kincstári ügyésznek. Dr. Lacza László egy vitorlás hajóexpeditiót szervezett Nagy-Barna birtokos, Bajusz Andor és Spillenberg Barna társaival. Tokaj felett 20 kilométerrel indult el Sáros-Pataktól azon czéllal, hogy a Tisza egész hosszán s az Aldunán végig hajózza a Vaskaput tekintve meg. Az expeditió folytonos ellenszéllel küzdve, vitorlát sohasem használta, s így folyton evezve 9 ed napra jutott Belgrad alá; innen azonban utját a feltámadt keleti szelek miatt tovább nem folytathatta. Ez érdekes s maga nemében páratlan utazás figyelmet már azért is érdemel, mert az általuk megtett út nem kevesebb mint 865 kilométer, melyből napjára 96 kilométer esik. Az expeditió tagjai edzett voltára vall az a körülmény, hogy dacára annak, hogy az éjjeleket folyton szabadban töltötték, teljes jó kondícióban érkeztek meg. A társaság a kiállott fáradságra dacára Nagybecskereken, ahová Belgrádból egyenesen át-

tak, pompásan mulatott s még egy nátha sem hirdette, hogy a merész hajósok kilencz napig nem pihentek ágyban.

— **Az utozáról.** Egy fú család kétségbeesve a sarki rendőrhöz.
 — Segítséget, az utcánkban borzasztó verekedés van.
 — Kik verekednek? — kérdi a rendőr.
 — Apám, meg egy másik férfi.
 — Mióta tart a dolog?
 — Óh, már egy fél óra óta.
 — És mért nem hitt már előbb segítségül?
 — Mert — mert a párom volt felül az iméntig.

— **30 évig vártak a polgári házasságra.** Magyar Csanádon 30 évvel ezelőtt jutott egy asszony özvegyiségre. Férjének halála után a harminczkétéves menyecske beleszeretett a harminczöt éves H. Ferenczbe s mert mindketten szegények voltak, akik a házasságkötésért fizetendő stólat előteremteni nem tudták, elhatározták, hogy egyházi áldás nélkül alapítják meg a családi tűzhelyet. Azóta harmincz év telt el, a fiatal párból vén pár lett, de azért nem panaszkodtak, hogy az egyházi áldás nélkül való frigyöket boldogtalanság zavarta volna meg. Mindamelllett most, hogy az állami anyakönyvvezető minden díj nélkül teljesíti a házasságkötést, a hatvanöt éves férj és a hatvankétéves asszony elhatározták, hogy frigyöket törvényesen is megkötik. Ez lesz az első polgári házasság Magyar Csanádon s ez az eset elég érdekes s egy szermind tanulságos is.

— **A vén honvéd.** A „Szegedi Híradóban“ olvassuk: Galambösz aggastyán, egyenes fejtartással s hatalmas tütykössel a kezében állit be Beck István jegyzőhöz a városi katonügyi osztályba.

Az öreg körültekint a hivataiban s megerecszti a szót.

— **Nem tudom, jó helyen járok-e?** Deszkéről jöttem csak így gyalogosan, fölkeresni Ostvány urat, akiről azt mondik, hogy támogatja a vén honvédek istancziáját ü felségéhez.

Beck István leülteti az öregot s kikerdezi a sorát.

Az öreg azután minden továbbiak nélkül kigombolja a mandliját s elővesz kebeléből fekete vastag czukorpapírba hajtogatott s az idő fogától megvieselt barna nyomtatványt, a következő szöveggel:

Torontáli szabadcsapat — 6 ik század Szabadság-levél.

Melynek erejénél fogva Bakosi Mihály fent nevezett csapatbeli köznével születés helye K. Zombor, Torontál vármegye, 45 napokra, f. év július hó 5 ik napjától f. év január hó 20 ik napjáig szabadságra bocsátatik, azon kijelentéssel: hogy a nevezett köznével a nevezett vészpillanataiban felszólítatván a szabadság és függetlenség hősiess kivívására önként fegyvert fogott, s négy hónapokon át több csatákban részt vevén, magát vitézül — szolgálati ideje alatt pedig becsületesen és erőnyesen viselte.

Megkerestettek a katonai és polgári hatóságok, őt szabadságideje elteltéig mint katonát tekinteni, s családja eltartása iránti becsületet foglalkozásában nem akadályozni, sőt mennyire lehet, segíelyezni.

Kelt Nagy-Becskereken, 1848. július 5 ik napján.

Csemegi örnagy.

Denique kisült, hogy az öreg szabadságharcos volt s most már munkára képtelen, egy kis honvédségélyre van szorulva. Valóságos negyvennyolczas lévén az öreg, amit a katonügyi osztály jegyzője konstatait, meg is írta a miniszterelnökhöz az agg Bakosi „istancziáját“.

Az öreg azután fogta botját s ballagott vissza Deszkre, hol igen jó barátságot folytat most szerb polgártársaival.

— **Rablóvilág a Bácskában.** A Bácskában, úgy látszik ismét feltámadt a régi rablóvilág. Csak nemrégiben történt, hogy Topolya városbíró hazába ararczoz rablók betörték s minden elmozdíthatót elvittek, most meg Verbaszon történt nagyobb rablás. Tegnap éjszaka ismeretlen tettesek betörték Dorth Fülöp, a város egyik leggazdagabb polgárának házába, s azt kirabolták. Dorth éppen tegnap adta el kukoriczját 1800 forintért s úgy látszik, erre a pénzre vasott a rablók foga. Az összegből azonban csak száz forintot találtak, mert az óvatosságot a többi pénzt nem a ladában, hanem valami titkos helyen tartotta. A rablók egy darab pa-

pirosot hagytak azzal a barátságos biztatással, hogy még egyszer meglátogatják.

— **Egy rab vége.** A múlt hónapban meg a szegedi csillagbörtön koszját ette Vári Gyula, hírhedt csongrádi rab. Ez az ember jobb családból származott, de korán a lejtőre lépett, mely a börtönbe vezette. A szegedi csillagbörtönből alig 2—3 hete szabadult ki és hazament Csongrádra, ahol nem igen örvendeztek a város e notorius fiának. Lopott is hamarosan újra, de ezuttal mégis utoljára. A rendőség börtönében felakasztotta magát.

— **Gyerek-tragédia.** Megrázó eset történt Csongrádon. Kókai Lajos ottani lakos kis lánya közül az egyik tüzhalt szenvedett, a másik is nehéz égési sebeket kapott. A két kis leány a tanya mellett összerakott egyik kupzába ázott mélyedésben játszott, midőn a kukoriczaszar-kupki-gyult. A nagyobbik leányka a tűz láttára kitűnt a kupból, de a kisebbik benszorult és teljesen koromná égett. A megmenekült testvérke, ki a máikat megmenteni törekedett, fején és karján szintén súlyos égési sebeket szenvedett, de annak reménye van a felgyógyulásához. A tanyában csak az anya volt, ki már későn vette észre a veszedelmet. Az egymásután leégett kupzár után felgyult a tanya is s a padláson felhalmozott nagymennyiségű kukoricza mind benégett, tisztán a részessége által szerzett buzáját tudta az összegyülemlett embersereg megmenteni. Még az épülethez 50 ölnyre álló szélmalom vitorlavásznai és lécozeze is elégett. A kár körülbelül 1000 írtra tehető.

Irodalom és művészet.

* **Magyarország története.** Fialoknak és öregeknek elbeszéli Varga Ottó. A Kisfaludy-társaság által koszoruzott pályamű. So régi es új, kisebb meg nagyobb könyv írja le hazánk történetét; a Kisfaludy-Társaság mégis úgy találta, hogy irodalmunkban hiányzik oly mű, mely történetünket az alapos tudás mellett szép, egyszerű nyelven elbeszélne olyan formán, mint a hogy például az angol Dickens, vagy a francia Guizot elbeszéli a saját nemzetük történetét. Azt találta, hogy hiányzik oly mű, a mely a nép könyvévé lehetne, mely annak figyelmét is lekötne, őt gyönyörködtetve oktatná, de a melyet egyuttal gyönyörűséggel olvashatnának nők, fiaink, sőt a tanult ember is, mint a hogy Dickent gyönyörűséggel olvashatja. Ilyen művet nem talált irodalmunkban a Kisfaludy-Társaság és én is hiszem, hogy igen érdemes, igen szükséges dolgot cselekedett akkor, a mikor az 1891 edik esztendőnek elején kiirt pályázatával egy ilyen könyvnek megírására versenyezni hivta föl írónkat. Érdemes és szükséges dolognak tartom cselekedetét, mert szembeesző különösen a mi népünknek a maga történeti múltjában való csekély tájékozottsága, hiszen néhány történeti személynek, eseménynek vagy helyének testetlen nevéen, vagy czifra szólamokban való emlegetésén kívül alig van egyéb a köztudatban. Hatáskörét se lépte túl a tulajdonképpen szép-irodalmi Társaság, a mikor ezt a történeti pályázatát kiirta, mert hiszen a kívánt műnek — ha sikerül — a szépirodalom, és a történeti tudományak olyan mesgyéjen kell állnia, hogy hamarosan alig lenne megmondható: vajjon a történetben való jártasságának, vagy a nyelv kezelésében való ügyességének kell e nagyobbak lennie? A szükséges és hivatottság e bizonyossága mellett csak az marad kétséges: megírható-e ma már a mi történetünk egy olyan fajta remekben, mint a minő az a Dickens? A pályázati esztendőnek lejártával öt pályamű érkezett a nevezett Társasághoz, és habár érdemes munkák is akadtak köztük, mindamelllett a pályadíj kiadható nem volt. A társaság újra kiirta pályázatát. A verseny fokozódott és ezuttal a határidőre hét pályamű versengett az érdemért, nevezetesen hat teljes és egy felében megírott munka, mely csak az 1440-edik esztendeig terjedt. A bíráló ezuttal is keményen elbánt a hét pályázó hatjával, de a hetedikről — a felében megírottról — a következőképp nyilatkozik: „komoly méltánylást érdemlő, irodalmi színvonalon álló munka. Styiusa a kellemesen elbeszélő; csoportosítása az alapos történetirő; tudása nem száraz adathalmozás, hanem alapos segítő társa az események élvezetes előadásaiban; a hol nagyon részletesnek látszik, élénkséggel kárpótol, frissességével hat reánk, úgy hogy művét mindig unalom nélkül, sok h lyt (terjedelme daczára) valódi gyönyörrel olvashatni.“ Es ezzel a díjra érdemesnek mondotta és a Társaságnak 1894. februárjában tartott nagygyűlésében a mű jellegű leveleknek fölbontása mellett azt ki is hirdette. Erre, az akkor még csak csonka, de azóta befejezett műre kérem a t. nagyközönség figyelmét és erre a műre hirdetek

előfizetést. A mű egyetlen, ötven ives kötetben, finom papíron, a legdivatosabb betűkkel jelenik meg. Lesz benne még vagy kétszáz eredeti szép kép. A műnek pompás kiállítását Angerer műterme, a Franklin Társulat nyondája és Gottermayer könyvkötészete biztosították; a műnek kiadója pedig maga a műnek szerzője. Fűzött példányának (kívánatra két félkötetben is) előfizetési ára, díjmentes szétküldéssel 5 frt, a kötötté 6 frt 50 kr., a mit czimemre: Varga Ottó tanár, Budapest, I. Vár, Disztér 10. sz. kérek beküldeni. Bolti ára fűzött 6 frt, kötött 8 frt lesz. A munka 1895. évi november végén jelenik meg. Ott ezentúl elszűnt az „Arad-Vértanúk Albuma” című munkámmal fordultam a t. nagyközönséghez, a sajtóhoz és egyik is másik is azt úgy fölkarolta, hogy az a mű máig négy kiadásban, tízezer példányban forog közlésben. Ezzel a bizalommal fordulok most is hozzájuk és kérem a munkámmal pártolását, terjesztését, mely amannál semmi tekintetben nem lesz alábbvaló, de annál szükségesebb Varga Ottó.

* Az „Élet”, ez a hatodik éve fennálló kitűnő heti szemle, mely Lenkei Henrik, a ki való poéta szerkesztése alatt hatalmas lendületnek indult, az új évnegyed első számában kedves meglepetést szerzett olvasóinak. Tartalmilag és alakjában meggazdagodva és megcsinosodva lép a közönség elé. Nem kérkedik nevekkkel, de annál magvasabbat nyújt. Mindenkifelett pompás ötletkép borítékján ezentúl kitűnő humoros rajzot ad. Ezuttal Zichy Jenő gróf népszerű alakja mosolyog felénk, a minthogy „Alakok” cz. állandó rovatában sorra be fogja mutatni közéletünk jellemrajzait, olyan modorban, melynek alapszínét a szabadelvű kritika adja meg. Gazdag és teli szellemmel „Szemle” rovata, mely prózában és versben egyaránt jellemzetesen számol be a hét társadalmi, irodalmi és művészeti eseményeiről. Feltűnést keltő „Kik az aposztaták” cikke, mely jogos védelmére kel a klerikális tábor által indított hitelhagyottaknak, kik között Csáki Gergely, Négy László, Tiber Agost, Berecz Antal és más jelesek nevei találhatók.

Nagyon találó a Prém József ismertetése Csók István képeről, szenzációs „Ifjú Magyarország” czim alatt igazságosan és minden önámítás nélkül kezdi tárgyalni a magyar irodalom jelenét. Bodnár Zsigmond „Blaha Lujza” esetére alkalmazza korszakos feltételezését a „Haladás” törvényét.

Gyönyörű a Benedek János verse: Dal a szegény csángóról. Érdekes a Tordai Pál rajza. Nagyon megszívlelendő a Körösi László indítványa egy alakítandó fővárosi múzeumra vonatkozólag. Egyéb nagybecsű közleményei közül még csak a Lengyel Laura kezdődő regényét emeljük ki, mely hivatva van arra, hogy az ifjú írónőt csakhamar első írónk közé emelje.

A lap előfizetési ára — a legolcsóbb az összes hetilapok között — egész évre 6 frt.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése október 10-én.)

Budapest, október 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, mely tíz percig tartott, harmadszori olvasásban megszavazták a szarvasmarhatenyésztés országos emeléséről és a Közép-Duna egységes szabályozásáról, valamint az ország egyéb jelentősebb folyóvizein szükségessé vált szabályozási munkálatokról szóló törvényjavaslatokat.

Daniel Ernő kereskedelmi miniszter bejelentette, hogy szükségessé vált több helyi érdekű vasút kiépítése.

Legközelebbi ülése folyó hó 22-én lesz a Háznak.

A felségek Gödöllőn.

Budapest, október 10. („Torontál” eredeti távirata.) A király tegnap délután kezdte meg a vadászatot, amikor 12 aggancsos szarvast ejtett el. Legközelebb nagy hajtóvadászat lesz, mert a vaddisznók nagyon elszaporodtak. — A királyné nagyon meg van elégedve a gödöllői tartózkodással és naponta nagy sétákat tesz.

A király utja.

Budapest, október 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ő felsége vasárnap este Zágrábba utazik.

A főherceg betegsége.

Budapest, október 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ő felsége Ferenc Ferdinánd főherceget, betegségére való tekintettel, fölmentette a 38-ik gyalogezred dandárparancsnokságától.

Berecz Ede nem szökött meg.

Budapest, okt. 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az összes fővárosi lapokat bejárta az a hír, hogy Berecz Ede kinek feljelentésére elfogták Takács Zoltánt, napok óta nyomtalanul eltűnt a fővárosból. Ez a hír valótlán, mert Berecz a lőpor-kaszárnyában van, hol mint közhuszár végzi teendőit.

Natalia otthon.

Budapest, október 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Belgrádból jelentik, Natalia királynő november elején ismét Szerbiába érkezik. A F. T. szerint Sándor király mindennemű összeköttetést megszakított atyjával.

Olaszország és Montenegró.

Budapest, október 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából jelentik: Beavatott körökből eredő értesülések megerősítik azt a hírt, hogy az olasz trónörökös legközelebb eljegyzi Nikita montenegrói fejedelem Helén nevű leányát.

A szerencsétlen Laibach.

Budapest, október 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Egy mai távirat szerint ugy Laibachban, mint a vidéken éjjel táján néhány óra lökés volt érezhető.

Nyilttér. *)

Grünbaum Vilmos

női-ruha-terme

Nagy-Becskereken.

Van szerencsém a tisztelt közönség figyelmét az őszi idényre beérkezett

selymek, kelmék és diszitéseim

dus választékára felhívni.

Műhelyem vezetését elsőrendű bécs erőre bizva, főterekvésem oda irányuland, becses vevőim bizalmát és megalégedését ezentúl is legujabb divatu, elegáns kivitelű toilettek szállítása által, jutányos árak mellett — kiérdemelni.

Készletli raktáromon nagy választékban gallérok, jaquettek, mindennemű szövet és selyembluzok, costumek, mainék, juponok kőtenyek.

Teljes tisztelettel

Grünbaum Vilmos.

672—x.17

*) Az e rovat alatt közöltékekért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Hirdetések.

Tüzifa.

Van szerencsém a t. közönségnek tudtára adni, hogy tekintettel a közeledő őszi idényre raktáraink teljesen felszerelve vannak és az alábbi válfajokat ajánljuk:

Fejér gyertyánfa	14	frt	—	kr.
Kőrifa	13	"	—	"
Erdei bikkfa	13	"	50	"
Szilfa	11	"	50	"
Kányafa	12	"	—	"
Dorongfa	11	"	—	"
Tölgyfa	11	"	—	"

Megrendelések elfogadtnak a Daun-féle téglagyárnál és Arpád-utca 11. sz. a.

— Telefon 34. sz. —

☛ Két öl vételénél a fa díjtalanul házhoz szállítatik. ☛

687—51.15

Spuller Lipót,

a szlavoniai faipar-társaság főképviseelője.

◆ Telefon 35. szám ◆

◆ Telefon 35. szám. ◆

KURLÄNDER IMRE

◆ Nagybecskerek, Korona-utca 585. szám, a gőzmalommal szemben. ◆

Elsőrendű

száraz tűzifa

mélyen leszállított áron.

Azonkívül valódi szagtalan

(784—401)

porosz kőszén

4647. sz. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n. becskerekai kir. járásbíró 1895. évi 8657., 9324. és 9030. számú végzése következtében **Dr. Hollaender Mór** ügyvéd által képviselt **Braun Mór** javára Suvak Mita, Gedeon, Jefta, Stanojev, Stefan és Dragojlov Mita torontál-szigeti lakosok ellen 224 frt 50 kr, 162 frt 50 kr és 15 frt 50 kr s jár. erejéig 1895. évi július hó 30-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 583 frtra becsült 50 mmázsa buza, 2 kocsi, 3 sertés, 1 szélrosta és 1 tinóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. járásbíró 4647. 1895. számú végzése folytán 402 frt 50 kr tőkekövetelés, ennek 6% kamatai és eddig összesen 89 frt 85 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Torontál-Sziget községéhez előtt leendő eszközésére 1895. évi október 16. napjának délelőtt 11 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fogadják adadni.

Kelt Perlaszon, 1895. évi szeptember hó 10-ik napján.

Engl,
kir. bírósági végrehajtó
(791-1.1)

4660. sz. p. 1895.

(790-1.)

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n. becskerekai kir. járásbíró 1895. évi 10724. és 10897. számú végzése következtében **Dr. Hollaender Mór** ügyvéd által képviselt **Strasser és König** javára **Plavits Stefan** és **Buzadzsa Arkadia** tor. szigeti lakosok ellen 14 frt 50 kr és 90 frt s jár. erejéig 1895. évi július hó 31-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 415 frtra becsült 12000 drb téglá és 70 mm. buzából álló ingóságok nyilvános árverésen el fogadják adadni.

Mely árverésnek a perlaszi kir. bíróság 4660/1895. számú végzése folytán 104 frt tőkekövetelés, ennek 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 57 krban bíróság már megállapított költségek erejéig T. Sziget községéhez előtt leendő eszközésére 1895. évi október 16-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fogadják adadni.

Kelt Perlaszon 1895. évi szeptember hó 10-ik napján.

Engl,
kir. bír. végrehajtó.

4638. szám p. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagybecskerekai kir. járásbíró 1895. évi 7787. számú végzése következtében **Dr. Hollaender Mór** ügyvéd által képviselt **Braun Mór** javára **Supicza Zsiva** és **Supicza Vlada** farkasdi lakosok ellen 260 frt s jár. erejéig 1895. évi augusztus hó 2-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 475 frtra becsült 80 mmázsa buza, 3 ló és 1 kocsi-ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. bíróság 4638/1895. sz. végzése folytán 260 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi márczius hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 21 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Farkasd községéhez előtt leendő eszközésére 1895. évi október hó 14-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fogadják adadni.

Kelt Perlaszon, 1895. évi szeptember hó 10. napján.

Engl,
kir. bír. végrehajtó.
(792-1.1)

3207. sz. hk. 1895.

Az antalfalvai főszolgabíróstól.

Idézés.

Bieber János, Ferencz, Péter, Mária és Magdolna ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tagok az 1885: XXIV. t. cz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. § hoz képest felhivatnak, hogy a Bieber-féle 29. sz. házközösség megszűntetése ügyben Tomasevacz községéhez 1895. évi november hó 29-ik napjának d. e. 8 órájára kintüzetik tárgyalásra vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig a részükre Novakov községi bír. tomaseváci lakos személyében kinevezett gondnokot ezélszerű képviselőjükre nézve kellően utasítsák, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák.

Antalfalva, 1895. évi szeptember hó 23-án.

Grofsoreán,
hk. tb. főszolgabíró.
(781-1.1)

2911. sz. hk. 1895.

Az antalfalvai főszolgabíróstól.

Idézés.

Sztojánov Kata oppova lakosnó ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tag az 1885: XXIV. t. cz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 18. § hoz képest felhivatnak, hogy a Sztojánov-féle 19. sz. házközösség vagyon felosztása ügyben Oppova község házához 1895. évi október hó 29-ik napjának d. e. 8 órájára kintüzetik tárgyalásra vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig a részükre Szeferivacz Márkó oppovai lakos személyében kinevezett gondnokot ezélszerű képviselőjükre nézve kellően utasítsák, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsák.

Antalfalván, 1895. október hó 1-én

Grofsoreán,
hk. tb. főszolgabíró.
(779-1.1)

4652. számhoz, 1895.

Pályázati hirdetmény.

Dolova községben (Torontálmegye) építendő község ház köiü munkálatokra az anyagszállítást beleértve, a képviselő-testület megbízásából ezennel az ajánlati versenytárgyalás folyó hó 21-én d. e. 10 órájára kiíratik.

Az összes munkálatok és anyagok szakköltségvetésileg 31.165 frt 11 kr-ra vannak előirányozva. Az árlejtési feltételek a hivatalos orak alatt községi irodánkban megtekinthetők.

Építészeti szakemberek, kik ezen építkezést elvállalni akarják, felhivatnak, miszerint kellően belyegzett, zárt ajánlataikat, melyekhez bánatpénz gyanánt a kikiáltási árnak 5% a vagyis 1.558 frt vagy készpénzben vagy óvadékképes papirokban csatolandó, legkésőbb fenti határidőig alól-

írott község előljárásihoz nyujtsák be. Később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Dolova, 1895. évi október hó 6-án.
797-10-1

Községi előljárási.

8227. tkvi sz. 895.

Árverési hirdetmény.

A török-becsei kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Gyorgyevits Ninfadora** nagybecskerekai lakos végrehajtónak Tolmács Bogdán (Tukecz) tarrasi lakos végrehajtást szenvedő elletti 100 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén levő Tarras határában fekvő következő ingatlanok: u. m. l. a tarrasi 237 sz. tkvben A I. 1-4 sorsz. (411-412) hrsz. 249. ö. i. sz. ház és kert és a 644/b. 1375. és 1471/b. hrsz. a. foglalt ingatlanoknak végrehajtást szenvedő Tolmács Bogdánt illető fele része 291 frt kikiáltási árban; 2. az ugyanazon tkvben A-II. 1-6. sorsz. 520. 611/15., 1247/26., 1468/16., 1468/111. és 1510/3. hrsz. a. foglalt ingatlanoknak végrehajtást szenvedő Tolmács Bogdánt illető fele része 197 frt kikiáltási árban; 3. az ugyanazon tkvben A+1 sorsz. 1915. hrsz. a. foglalt nakaradzsi szőlő egészen, tehát a végrehajtáson kívül álló Tolmács Nova jutaléka is az 1880. 60. t. cz. 156. §-a értelmében 38 frt kikiáltási árban a II. alatti ingatlan a kir. kincstár javára feljegyzett tulajdoni igény sérelme nélkül 1895. évi november hó 6-ik napjának délelőtt 9 órakor Tarras községében árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adadni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett és artolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kikiáltott kezehez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított éhsmervenytatszoigátatni.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatalnál szabályszerű leteti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órak alatt a kir. járásbir. tkvi irattárában és Taras községi előljárásiánál megtekinthetők.

Kelt T. Becsén, 1895. augusztus 20-án.
A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

(770-1.1)

Szabó,
kir. aljbíró.

Holnap pénteken, október 11-én este 8 órakor

a vasúti vendéglőben
szegedi halász által készített

HALASZLÉ.

Számos látogatásért esedez

kiváló tisztelettel

BORSODY,

(800-1.1)

vendéglős.